

det altsammen 20 pCt., men af forskellige Beløb, efter som Skibene sejler paa forskellige Ruter. I Praksis kan jeg ikke se rettere, end at Bruttobeskatningen kan føre til meget uheldige Forhold, kan føre til, at der endogsaa bliver taget Afgift af ligefremme Tab. Særlig synes jeg, det let kan indtræffe for smaa Selskaber, der kun har et eller et Par Skibe, og det vilde dog være at gaa alt for vidt, selv om Skibsfartens Kaar i al Almindelighed er gode. En Bruttobeskatning tænker jeg mig ogsaa — jeg har ogsaa set det fremsat fra Redernes Side — kan let komme til at paavirke Redernes Dispositioner. Det vil jo saa blive af megen Interesse for dem at faa den mindst mulige Forskel imellem den indsejlede Bruttofragts Beløb og Nettoindtægten, og det vil jo saa temmelig sikkert — jeg synes i hvert Fald, det maa kunne befrygtes — føre til, at de dirigerer Skibene noget efter det Hensyn, hvorved der i Virkeligheden kan gaa ret store Værdier til Spilde. Ogsaa det, synes jeg, er meget uheldigt, men jeg skal ikke omtale dette Forhold nærmere. Jeg skal kun henvise til de Udtalelser af Direktør Cold, som findes i Folketingsudvalgets Betænkning, og som jeg før nævned. Jeg synes, der der er anført meget vægtige Argumenter mod at gaa Bruttobeskatningens Vej. Nettobeskatningen forekommer mig derimod at være den heldigste Form at benytte for Paaligningen af den omhandlede Afgift. Den har ogsaa den Fordel, at saa behøver man ikke at gradnere efter de forskellige Ruter, som Skibene sejler paa, om de sejler i Udland eller her hjemme, og naar ikke Maksimalfragtvejen kan følges, er det ogsaa den Beskatningsform, som Skibsredernes Repræsentant i Prisreguleringskommissionen, Konsul Lauritzen, har anbefalet. Jeg skal ogsaa med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et Par Udtalelser af Direktør Cold, som findes i det nævnte Bilag, om Nettobeskatningen: „Ved en direkte Bruttobeskatning vilde vore Udgifter ikke komme i rette Forhold til det endelige Resultat. Et Lovforslag som det foreliggende vil i det hele bevirke en saadan Revolution i alle de Beregninger, som vi hidtil har baseret vort Arbejde paa, at man med Umulighed sikkert kan forudsige Følgerne af dets Gennemførelse. Vi skal derfor paa det kraftigste tilraade, at man gik bort fra den Tanke, der har søgt sit Udtryk i dette Lovforslag, og vendte tilbage til det efter vor Formening eneste rimelige og retfærdige, nemlig — om nødvendigt — en yderligere Beskatning af

vore virkelige Indtægter“. Og senere siger han: „En Særbeskatning af vore virkelige Indtægter, der desuden efter vor Formening rammer langt retfærdigere, behøver ingen specielle Adskillelser i de forskellige Farter og, hvad der er for os det langt vigtigste, stiger og falder med Fragterne paa en saadan Maade, at der altid vil blive et retfærdigere Forhold imellem vore Indtægter og vore Skatter, saaledes som disse nu en Gang skal fastsættes“.

Det er jo en meget stærk Anbefaling fra den Side for en Nettobeskatning. Jeg kan ikke andet end finde, at disse Udtalelser er berettigede. Direktør Cold argumenterer samtidig for, at den Beskatning, som Skibsfarten skal være Genstand for, skal udstrækkes ogsaa til andre Erhverv, der har haft eller har store Krigsindtægter. Jeg gør kun opmærksom herpaa for at imødegaa den Indvending, at jeg ikke skulde have citeret de nævnte Udtalelser tilstrækkelig fyldigt; men med Hensyn til Spørgsmaalet, om vi skal gaa til Bruttobeskatning eller til Nettobeskatning, har denne Argumentation ingen Betydning. Om Tonnageafgiftsvejen, som der ogsaa har været Tale om, skal jeg kun sige et Par Ord. Saa vidt jeg har forstaaet, er det den Vej, man er slaaet ind paa i Sverige og Norge. I Sverige er det foregaaet ved en frivillig Overenskomst — saa vidt jeg forstaaer, tænker man paa at gaa videre ad den Vej. Tonnagebeskatningsvejen —, i Norge er det sket ved Lov. Tonnageafgiften er naturligvis heller ikke nogen ideel Beskatningsmaade. Det er ogsaa en Slags Bruttobeskatning, men den er dog formentlig i mange Henseender at foretrække for den her foreslaaede Bruttobeskatning; den paavirker sikkert ikke i nær saa høj Grad Redernes Dispositioner som den sidste. Endelig kan der for en Tonnageafgift anføres det meget vigtige Argument, at det er den Vej, man er gaaet i Norge og Sverige, hvis Skibsfart vi jo særlig har at konkurrere med. Det var jo ogsaa et Argument, som Direktør Cold, som nævnt, lagde særlig Vægt paa. Indtil videre i alt Fald maa jeg dog mene, at det rigtigste vil være en Nettobeskatning, og jeg haaber, at der maa kunne opnaas Enighed paa dette Grundlag. Jeg er i den Henseende ganske enig med mine Partifæller i det andet Ting. Jeg billiger ganske deres Standpunkt i saa Henseende. En Bruttobeskatning tror jeg i alt Fald, man ikke bør acceptere. Jeg erkender, at det foreliggende Forslag er blevet noget forbedret ved de Ændringer, der blev stillet af In-